

sygn. akt I ACz 69/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 lutego 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: SSA Piotr Rusin

Sędziowie: SSA Barbara Górczanowska

SSA Jerzy Bess

po rozpoznaniu w dniu 14 lutego 2013 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. J.

przeciwko Skarbowi Państwa – Sądowi Rejonowemu w Gdyni, Sądowi Okręgowemu w Gdańsku, Sądowi Rejonowemu w Sopocie, Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w G., Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie, Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie, Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie i Sądowi Okręgowemu w Warszawie

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda J. J. na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału I Cywilnego Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 27 czerwca 2012 r., sygn. akt I C 3371/11

postanawia:

uchylić zaskarżone zarządzenie.

sygn. akt I ACz 69/13

UZASADNIENIE

postanowienia z dnia 14 lutego 2013 r.

Przewodniczący Wydziału I Cywilnego Sądu Okręgowego w Kielcach zarządzeniem z dnia 27 czerwca 2012 r., sygn. akt I C 3371/11, zwrócił pozew o zapłatę skierowany przez J. J. przeciwko Skarbowi Państwa - Sądowi Rejonowemu w Gdyni, Sądowi Okręgowemu w Gdańsku, Sądowi Rejonowemu w Sopocie, Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w G., Sądowi Apelacyjnemu w Warszawie, Naczelnemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie, Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie i Sądowi Okręgowemu w Warszawie. W uzasadnieniu zarządzenia wskazano, że w dniu 6 czerwca 2012 r. powód otrzymał wezwanie do uiszczenia w terminie 7 dni braków pozwu poprzez uiszczenie opłaty od pozwu w kwocie 200 zł. Jednakże w wyznaczonym terminie powód nie uzupełnił wskazanego braku fiskalnego pozwu, co w świetle regulacji art. 130 §1 k.p.c. i art. 126² §1 k.p.c. skutkuje zwrotem pozwu.

Powyższe zarządzenie zostało zaskarżone w całości zażaleniem przez powoda, który podniósł zarzut naruszenia przepisu postępowania, tj. art. 130 k.p.c. poprzez nieprawidłowe wezwanie powoda do uzupełnienia braku formalnego pozwu.

W uzasadnieniu zażalenia powód podniósł, że po otrzymaniu wezwania do zapłaty opłaty sądowej w kwocie 200 zł złożył nowy wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, który został oparty na nowych okolicznościach, tj. okolicznościach, które nie były znane w czasie rozpoznawania pierwszego wniosku powoda. Dlatego też przed zwrotem pozwu sąd winien był merytorycznie rozpoznać kolejny wniosek o zwolnienie od kosztów złożony przez powoda.

W oparciu o przedstawioną argumentację powód wniósł o uchylenie zaskarżonego zarządzenia w całości.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Zażalenie należało uznać za uzasadnione.

W niniejszej sprawie postanowieniem z dnia 7 maja 2012 r., sygn. akt I C 3371/11, referendarz sądowy w Sądzie Okręgowym w Kielcach zwolnił powoda od opłaty sądowej od pozwu ponad kwotę 200 zł, a w pozostałej części wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych oddalił. W wyniku rozpoznania skargi powoda na wskazane orzeczenie referendarza sądowego Sąd Okręgowy w Kielcach postanowieniem z dnia 28 maja 2012 r., sygn. akt I C 3371/11, skargę tę oddalił. W związku z tym w dniu 30 maja 2012 r. powód został wezwany do uiszczenia opłaty w kwocie 200 zł w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania pod rygorem zwrotu pozwu. W odpowiedzi powód złożył pismo, w którym zawarł wniosek o zwolnienie go od opłaty w kwocie 200 zł i jednocześnie dołączył zaświadczenie z dnia 4 czerwca 2012 r., w którym jego zdaniem zawarto nowe, dotychczas nieznanne, informacje o jego sytuacji majątkowej.

Zgodnie z regulacją art. 112 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594) ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, oparty na tych samych okolicznościach nie ma wpływu na bieg terminu do opłacenia pisma. Z unormowaniem tym koresponduje przepis art. 107 ust. 2 wskazanej ustawy, wedle którego ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, oparty na tych samych okolicznościach, podlega odrzuceniu, a na odrzucenie wniosku nie przysługuje zażalenie. Z zestawienia przytoczonych regulacji wynika, że stwierdzenie, iż kolejny wniosek strony o zwolnienie od kosztów sądowych oparty został na tych samych okolicznościach co wniosek poprzedni, musi przybrać formę postanowienia odrzucającego ten wniosek. Tym samym dopiero po wydaniu takiego postanowienia, na które nie przysługuje zażalenie, możliwe jest przyjęcie, że strona uchybiła terminowi do opłacenia pisma, gdyż zamiast wpłacenia żądanej kwoty ponowiła jedynie swój poprzedni, przynajmniej częściowo negatywnie rozpoznany, wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych.

W niniejszej sprawie Przewodniczący nie zachował wyżej przedstawionej sekwencji podejmowania czynności, gdyż zarządził zwrot pozwu wniesionego przez J. J., pomimo iż sąd nie przeprowadził oceny podstaw faktycznych kolejnego wniosku powoda o zwolnienie od kosztów sądowych pod kątem zastosowania regulacji art. 107 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych. Stąd też wskazane zarządzenie musi zostać uznane za przedwcześnie. W razie bowiem ustalenia, że powód na uzasadnienie swojego kolejnego wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych podaje nowe fakty, wniosek ten w świetle regulacji art. 112 ust. 1 ustawy kosztach sądowych będzie prowadził do wstrzymania biegu toczącego się postępowania, tj. w szczególności będzie wykluczał do czasu jego prawomocnego rozpoznania zwrot pozwu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na podstawie art. 386 §1 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c.